

ναγιά, 'δὲ γέβεδα, νὰ 'γαστρωθῇ μὲ τὸ γέρο! Μύκ. Γίβεδο δὲν ἦκαμ' ἢ κακομοῖρα, κι ἀπὸ δὲ γατέω γιάδα δὲ δὴ βρο-
τιμῶ κιάνεις (γατέω=κατέχω, γνωρίζω) Σητ. Τὰ γίβεδα
ποὺ κάνει αὐτὴ 'ς τὸ χωριό, νὰ γυρίζῃ μὲ τὸν ἕνα καὶ μὲ
τὸν ἄλλο νεαρό, δὲ δά 'καμενε κοπελιά 'ς τὸ γόσμο Μα-
λάκ. Τὰ 'μαθες γιὰ τὰ βέγεντα τῆς προκομμένης τῆς ξα-
δέρφης σου! Σίφν. Θὰ σοῦ τὰ 'πῶ τὰ γέβεντά σου Κίμωλ.
Εἶχε δὲν εἶχε, τὸ 'καμε τὸ γέβεντο Κουρ. || Παροιμ. Τοῦ
φτωχοῦ ὁ θάνατος δὲ γροικᾶται καὶ τοῦ πλουσίου τὰ γί-
βεδα (αἱ πράξεις ἐκάστου κρίνονται ἐκ τῆς κοινωνικῆς τά-
ξεως, εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει) Κρήτ. || Γνωμ. Θὰ ξυπνήσῃ ἡ
κουρεμένη καὶ θὰ 'δῇ τὰ γέβεντά της (ἐπὶ περιπτώσεων,
καθ' ὅς ἀλογίστως ἐκτελεῖ τις πράξεις, τὰς ὁποίας δὲν θὰ
ἐπραττεν ἐὰν ἐσκέπτετο προηγουμένως) Σίφν. || Ἀσμ.

Ὁ στραβολαίμης πετεινὸς 'ς τὸ ματζιπέτι κράζει,
τὰ γίβεδά του δὲ θωρεῖ κι ἄλλους καταδικάζει
(ματζιπέτι=ἀκρόστεγον) Κρήτ. β) Ἐλάττωμα, ψόγος,
κατηγορία Κύθν. Σίφν. : Παροιμ. "Ὁ γοῖος φηγεῖται, τὰ
γέβεδά του ἀκούει (ὁ ὠτακουστής συνήθως ἀκούει τοὺς ἐναν-
τίον του ψόγους) Κύθν. || Ἀσμ.

Ἄς ποῦμε τώρα κι ἄλλουνοῦ / τὰ γέβεντά του κι αὐτουνοῦ
Σίφν. 2) Ἡ διαπόμπευσις Κρήτ. Μῆλ. Ρόδ. : Ἐκάμαν δὴν
δόσο γέβενδο Ρόδ. || Παροιμ. Ἡ πορτικὴ τὰ γέβεντα γιὰ
πανηγύρι τὰ 'χει (πορτικὴ=ἐταίρα· ἐπὶ ἀνθρώπων διε-
φθαρμένων, ἀπολεσάντων τὴν αἰδῶ, οἵτινες ἀναισθητῶς ἔ-
χοντες πρὸς τὴν ἀτίμωσιν ἐναβρύνονται μᾶλλον διὰ τὰ ἔργα
των) Μῆλ. β) Ὑβρις, προσβολὴ Κρήτ. Λέσβ. (Σταριῶτ.)
Μύκ. : Αὐτὸ μοῦ 'ρχεται σὰ γίβεδο Κρήτ. Ἀρχίνα τὰ γέβιδα
τοῖ τσ' κατάρεις Σταριῶτ. Ἰδὲ γέβεδα, ποὺ μᾶς ἦκαμε 'ς τὸ
σπίτι! Μύκ. γ) Ἐντροπή, καταισχύνῃ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) :
Μουρέ, μὰ 'ιάδα καὶ μαλώνετε καὶ σᾶς ἀκούει ὁ κόσμος;
"Ὡ ἀροπὲς καὶ 'έβεδα! || Ἀσμ.

Τὰ κατουρλιά περάσανε κάτω 'ς τοῦ Πολυχρόνη
κι ὅλο βοδὲς καὶ 'έβεδα 'ς τὰ μουτρα τῆς μαζώνει.

3) Ὁ ἄξιος διαπομπεύσεως, γελοιοποιήσεως, ὁ γελοῖος Θήρ.
Ἴος Κρήτ. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ.) Σίφν. : βοδὴ καὶ
'έβεδο, ἀνεέλιγο τοῦ κόσμου Ἀπύρανθ. Φύγε ἀπὸ βρουστά
μου, γέβεντο τοῦ χωριοῦ μας Γαλανᾶδ. Γέβεντο κι ἀνεγο-
ρὰ μοῦ εἶσαι Μῆλ. Γέβεδο τὴ γάμανε (τὴν ἐγελοιοποίη-
σαν) Ἴος. Θὰ γίνω βέγεντο τοῦ κόσμου Σίφν. Μ' αὐτὸ τὸ
γίβεδο πᾶς καὶ μιλεῖς; Κρήτ. 4) Κατὰ πληθ., αἱ ἀκαθαρ-
σίαι· ἡ σημ. ἀπὸ τῶν ἐπιρριπτομένων κατὰ τοῦ πομπευο-
μένου ἀκαθαρσιῶν Κρήτ. : Ἐγέμισε γίβεδα ὁ τόπος. 5) Τὸ
ἀσήμαντον, τὸ ἄνευ ἀξίας πράγμα Κύθν. : Νὰ βάλῃς τὰ
καλὰ παπούτσια, ὅχι τὰ γέβεδα.

γεβεντούκλω ἢ, Πελοπν. (Κυνουρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γέβεντο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ούκλω.

Ἡ πομπευθεῖσα γυνή, ἡ ἀναιδής, ἡ κακολόγος. Συνών.
γεβεντισμένη, (ιδ. γεβεντίζω 2), πομπεμένη (ιδ.
πομπεύω), ρεξιλεμένη (ιδ. ρεξιλεύω).

γεβεντοῦσα ἐπίθ. θηλ. Πελοπν. (Κυνουρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεβεντίζω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-οῦσα, δι' ἣν ιδ. Ἀνθ. Παπαδόπ., Ἀθηνᾶ 37 (1925), 180 κέξ.
Ἡ διαπομπευθεῖσα.

γεγές ὁ, Ἴων. (Βουρλ.) Πελοπν. (Αἰγιάλ. Ἀρκαδ. Ἀ-
χαῖα Ἡλ. Καλάβρυτ.) — Σ.Περεισιᾶδ., Βασιλίσσ. ἀνθ., 4,
28. Δ.Λάμψα, Ν. Ἔστ. 19 (1936), 680 — Λεξ. Μπριγκ. Μ'Ε-
γκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. γιγές Κυδων. Σαμοθρ.

Λέξις πεποιημένη.

1) Ὁ ἀνόητος, κουτός, βλάξ Πελοπν. (Αἰγιάλ. Ἀρκαδ.
Ἀχαῖα Ἡλ. Καλάβρυτ.) — Σ.Περεισιᾶδ., ἐνθ' ἀν. Δ.Λάμψας,
ἐνθ' ἀν. — Λεξ. Μπριγκ. Μ'Εγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δη-
μητρ. : Ἀφοῦ εἶσαι γεγές, καλὰ ἔπαθες Ἀχαῖα. Τραῦ νὰ
τηράξῃς τὴ δουλειά σου, γεγέ, ποὺ χαζεύεις καὶ γελᾷς σὰ
χάχας Ἡλ. Ὡς ἐμᾶς τίς γυναικες, ἃς ποῦμε καθαρά, συμ-
φέρει νὰ 'ναι ὁ ἄνδρας κομματάκι γεγές, γιατί ἡ κουταμάρα
τῶν ἀνδρῶν ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχία ἐμᾶς τῶν γυναικῶν
Σ.Περεισιᾶδ., ἐνθ' ἀν., 28. Καταραμένος ὁ γεγές ὁ συμβο-
λαιογράφος, ποὺ μ' ἔβαλε νὰ ὑπογράψω τὴν καταστροφὴ
μου Δ.Λάμψας, ἐνθ' ἀν. 2) Ὁ κρυφίνους, παμπόνηρος Κυδων.
Σαμοθρ. : Ξέρ' εἰς τί γιγές ἔρι; Τίπουτα δὲ δούν γιγᾶ Σαμοθρ.
3) Ποταπός, ἀναξιοπρεπής Ἴων. (Βουρλ.)

γεγονὸς τό, λόγ. κοιν. γεονὸς Κύπρ. δεονὸς Κεφαλλ.
γεγονότο Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ. Πληθ. γεγονά Πελοπν.
(Βερεστ. Πυλ. Τριφυλ.)

Τὸ οὐδ. τῆς μετοχ. τοῦ γέγονα, παρχ. τοῦ ρ. γίγνομαι.

1) Πᾶν ὅ,τι ἔχει γίνεαι ἤδη, τὸ τετελεσμένον λόγ. κοιν. : Ὁ
διορισμὸς - ἡ μετάθεσις - ἡ ἀπόλυσίς του εἶναι πλέον γεγο-
νός. Ἡ ἀγορὰ τοῦ σπιτιοῦ εἶναι γεγονός. || Φρ. Γεγονός
τετελεσμένον. 2) Τὸ περιστατικόν, τὸ συμβάν, ἡ πρᾶξις
λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. : Ἀξιοπερίεργο - ἀξιοπρόσεκτο - ἀσή-
μαντο - περίεργο - πρωτοφανές - σημαντικὸ - σπουδαῖο -
τυχαῖο γεγονός. Τὰ γεγονότα τοῦ εἰκοσιτετραώρου - τοῦ
μηνός. Μᾶς ἀναγκάζουν τὰ γεγονότα. Σπουδαῖα γεγονότα
λόγ. κοιν. Ἐμαθα σήμερα ἕνα δεονός ποὺ στουπίρησα (στου-
πίρησα=ἐξεπλάγην) Κεφαλλ. Εὐκλειὸ τὸ δεονός δὲ δὴ ματά-
κουσα αὐτόθ. Εἶχε κάνει ὁ μακάριος γεγονά ποὺ τὸν εἶχανε
στουπίρει οὐλα τὰ χωργιά Πελοπν. (Βερεστ.) Ἡ Τετράδη
κάνει πολλὰ γεγονά (ἐκ τῆς δοξασίας ὅτι ἡ Τετάρτη, προσ-
ωποποιουμένη, ἐπιφέρει βλάβην, προξενεῖ ζημίαν εἰς τοὺς
ἐργαζομένους κατ' αὐτήν) αὐτόθ. 3) Πρᾶγμα βέβαιον, ἀ-
ναμφισβήτητον λόγ. κοιν. : Εἶναι γεγονός ὅτι τοὺς ἔβαλαν
φυλακή. Εἶναι γεγονός ὅτι παραιτεῖται ἡ κυβέρνησις. 4) Ἡ
πραγματικότητα, τὸ ὡς δεδομένη ἀλήθεια ὑπάρχον λόγ. σύν-
ηθ. καὶ δημῶδ. : Τὸ γεγονός ὅτι ἔχουν λεπτὰ, εἶναι ἀρκετὸ
νὰ γεννήσῃ ὑποψία λόγ. σύνηθ. Ὡς γεγονός, ἐν τῇ ἔχω
τον ἀνάτῃ (τὸ ἀληθὲς εἶναι, ὅτι δὲν τὸν ἔχω ἀνάγκην) Κύπρ.
5) Ἡ δυσκολία Κεφαλλ. : Θὰ γδῶ τὸ δεονός (θὰ ἰδῶ τὴν
δυσκολίαν).

γεζίτης ὁ, Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Ρόδ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gezit*=ἀναιδής.

Ὁ ἀναιδής, ἀσεβής, ἐνθ' ἀν. : Νὰ χαθῇς, γεζίτη, ἀπὸ
βροστά μου Κρήτ. || Ἀσμ.

Κι ὁ Τουρνατζῆς ξαναρωτᾷ, ποιὸς εἶσαι, βρε γεζίτη;

— Ἐγὼ 'μαι ὁ Μεμεδ ἀγᾶς, ὁ ξακουστός τῇ Κρήτῃς
αὐτόθ.

γειρτά ἐπίρρ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Τσακων. (Μέλαν.) κ.ἄ.
γέρτα Εὐβ. (Βρύς.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γειρτός.

Κεκλιμένως ἐνθ' ἀν. : Τὸ 'βαλε γειρτά Ἀρκαδ. Ἐρκεται
γέρτα-γέρτα Βρύς. Τί πηγαίνεις γέρτα-γέρτα; Ἴσα δὲ
μπορεῖς νὰ ντὸ πάῃς τὸ κορμί σου; αὐτόθ.

γειρτάρι τό, ἀμάρτ. γειρτάρι Τσακων. (Μέλαν.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γειρτός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άρι (II) 2.

Τὸ κυρτὸν μέρος τῆς βακτηρίας : Κίσε νι ἀπὸ τὸ λαι-

